

[Pürschel.]

tænkes at forekomme deroppe. Det er navnlig Søsager, man kan blive stillet over for, og Nødvendigheden af med kort Varsel at skulle afhøre en fremmed Skibsbesætning, som ikke forstaaer Dansk, og hvorved man ikke har nogen edsvoren Tolk, der behersker vedkommende Sprog. Jeg har selv i mine unge Dage som Fuldmægtig og fungerende Dommer staaet over for paa Bornholm at skulle afhøre en finsk Skibsbesætning, hvor det var umuligt at skaffe en edsvoren Tolk inden den næste Dag, da Besætningen skulde sendes hjem. Man maatte da benytte en af Styrmandene paa Skibet, som kunde Svensk, til Tolk. Jeg antager, det er lignende Muligheder, der tænkes paa, naar man ikke her stiller Krav om edsvoren Tolk, men jeg henstiller til Overvejelse, om ikke det var rigtigt at formulere Regelen saaledes, at der peges paa, at det dog var ønskeligt, at man bruger den edsvorne Tolk, hvis man kan faa ham, og saa blot har en Sikkerhedsventil for det Tilfælde, at man ikke kan faa ham. Det gør efter min Mening nogen Forskel. Jeg vilde jo tro, at det var forholdsvis let oppe paa Færøerne at etablere f. Eks. en edsvoren Tolk eller flere, som var det engelske Sprog fuldstændig mægtig, og det er jo det, der er mest Brug for deroppe.

Jeg har særlig fæstet mig ved disse Punkter, men jeg er ikke sikker paa, at man ikke ved en nøjagtig Gennemgang af Loven i alle Enkeltheder kunde finde andre Punkter, hvor det var ønskeligt at overveje Reglerne noget nærmere.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til de ærede Ordførere, der har talt tidligere. Socialdemokratiets Ordfører (Knud Hansen) talte om forskellige gamle Love, Tyendeloven for Færøerne af 1856 og den gældende Forligsordning fra 1797, og han har naturligvis Ret i, at disse Love er gamle. Dermed er dog ikke sagt, at de ikke er gode, men det er muligt, at de ikke er det, man kan blot ikke ændre det her. Dette er ikke nogen Tyendelov for Færøerne, og Retsplejeloven er derfor nødt til at henvise til den Lov, der gælder der, og er ogsaa nødt til paa samme Maade at henvise til den gældende Forligsordning. Den ærede Ordførers Bemærkninger kan dog være en Henstilling til Justitsministeren om at tage disse Spørgsmaal op til Lovgivning, men det maa saa blive uden for denne Lov.

Med Hensyn til Benyttelsen af de gamle Betegnelser Sorensskriver og Landfoged maa

jeg erkende, at jeg personlig har nogen Sympati for det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Samuelsen indtog. Jeg synes, at man skal bevare gamle Navne, hvor man har dem, og hvor de falder naturligt, som disse i Virkeligheden gør oppe paa Færøerne. Jeg synes, at det passer godt til Færøerne at have en Sorensskriver og en Landfoged, det maa jeg erkende, og jeg synes ikke, at de Argumenter, der anføres herimod i Motiverne til Lovforslaget, er synderlig tungtvejende. Det er jo muligt, at man saa maatte have en Paragraf ind i Loven, der sagde, at over alt, hvor der staaer „Dommer“, skal derved forstaaes „Sorensskriver“, og over alt, hvor der staaer „Politimester“, skal derved forstaaes „Landfoged“. Saa maatte man naturligvis gennemarbejde Loven i Justitsministeriet for at se, hvad det vilde føre til, men jeg synes i og for sig, at der er noget, der taler for Bevarelsen af de gamle Betegnelser. Det ærede Medlem har jo Ret i, at Betegnelsen Landfoged paa Grønland vilde være dødsdømt, hvis man vilde anlægge den samme Betragtning for den, som man har anlagt for Benyttelsen af dette Udtryk i denne Lov.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling, men jeg henstiller altsaa til Overvejelse, om ikke det vilde være rigtigt at undergive det en Udvalgsbehandling.

Povlsen: Nærværende Lovforslag er udarbejdet paa Grundlag af et Udkast, som er vedtaget af Lagtinget, og er i alt væsentligt i Overensstemmelse med dette Udkast, og jeg kan derfor ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale det til en hurtig og velvillig Behandling.

Hvad de to gamle Navne „Sorensskriver“ og „Landfoged“ angaar, vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Samuelsen, at jeg tror ikke, at han har Ret i, at Ændringen til „Dommer“ og „Politimester“, som foregik allerede i 1924, var Udslag af en Tilbøjelighed til at ændre færøske Ejendommeligheder. Det tror jeg aldeles ikke, det ærede Medlem Hr. Samuelsen kan fastholde, navnlig lige over for det Citat, som han anførte af Hr. Effersøe. Han var sikkert ikke en Mand, som man kunde beskyldte for at have en Tilbøjelighed til at ville ændre færøske Ejendommeligheder, han gik kun med dertil, naar han saa, at det var sagligt stærkt begrundet. Og jeg mener, at den Ændring, som foregik i 1924, var sagligt stærkt begrundet.

Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget.